

ΡΩΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΝΕΡΑΪΔΑΣ

το κτήμα του Μάτωφ, ιδιοκτησία των Σαρουνίν, ήταν μία λίμνη με όμορφα πράσινα νερά, που την περιτοίχιζαν σκοτεινά δάση από πεύκα. Έκει κατοικούσαν η Ρουσάλκας, (*) ζωηρές και ελαφρές, που ήρχοντο να χορεύουν στις άνηφορες, τις νύχτες που είχε ρεγγάι. Αν κανείς άστοχατος ή περιέργος διαβάτης πήγαινε τότε προς εκείνο το μέρος, οι μάγισσες τον έπαιναν, τον τραβούσαν στο χορό, ύστερα τον έπαιναν μέσα στα νερά του ποταμιού, όπου είχαν τις κατοικίες τους, και ποτέ πια δεν επέστρεφε απ' εκεί.

Ένα βράδυ, ο Ίβαν Πέτροβιτς Σαρουνίν, νέος και τολμηρός, πήγε εως τη λίμνη και εκεί είδε της ρουσάλκας που έπαιζαν και χόρευαν. Δεν δοκίμασε να τους αντίσταθι, όταν τον περιέβαλαν και άφησε να τον τραβήσουν στο χορό τους. Όμορφος καθώς ήταν, είδε της μάγισσας να φιλονικούν ποιά πρώτη να τον πάρη. Και ενώ συζητούσαν έτσι, ο Ίβαν Πέτροβιτς βρήκε την ευκαιρία και τους ξέφυγε, πέρνοντας μαζί του την όμορφη απ' αυτές, αλλά και την πεύδα, γιατί δεν βγάλαι από το στόμα της ούτε λέξη... Αλλά τα όμορφα μάτια της πούμοιαζαν σά σμαράγδια, μιλούσαν γι' αυτή. Αν ρωτάτε για τον Ίβαν, αυτός από την πρώτη ματιά την έρωτεύθηκε. Έτσι την πήρε εθώς στο σπίτι του. Και εκεί, όχι χωρίς κόπο, έπέτυχε από τη μητέρα του την άδεια να στεφανωθι την όμορφη ρουσάλκα με τ' άσημένα μαλλιά και τὰ γαλάζια πράσινα μάτια.

Στην αρχή, οι δύο σύζυγοι ζούσαν τρυφερά αγαπημένοι και άχωριστοι... Μα ύστερα από ένα μήνα, η ρουσάλκα άρχισε να μαραζώνη. Μάταια ο σύζυγός της ζητούσε να τη διασκεδάζη και τη φρότωνε με δώρα. Έδειχνε γλωμιά και λυπημένη κρατούσε στα δάχτυλά της τὰ πετράδια και τὰ στολίδια και δεν έδειχνε καθόλου επιθυμία να στολισθι μ' αυτά.

Ένα πρωί, ο Ίβαν, στο γυρισμό του από μία μικρή του περιοδεία, δεν βρήκε πια την γυναίκα του στο σπίτι. Κανείς δεν ήξερε τί απέγινε. Μα αυτός τό έμάντευσε στη στιγμή. Η ρουσάλκα νοστάλησε τὰ νερά της, και γύρισε ανάμεσα σής αδελφές της.

Ο Ίβαν έτρεξε στην άκρη της λίμνης και εφώναζε πολλές φορές την αγαπημένη του. Μα δεν έλαβε κμμιαν απάντησι, γιατί τη Ρουσάλκα την έκλεισαν οι δικοί της στο γυρισμό της σε μία βαθιά σπηλιά και ούτε καν άκουσε της φωνές του συζύγου της.

Ο Ίβαν άπελαισμένος επέστρεψε σπίτι του. Έφυγε, πήγε να καταταλθι στο στρατό που πολεμούσε τότε τους Τούρκους, και σκοτώθηκε ολίγους μήνες άργότερα, πολεμώντας γενναία.

Την ίδια στιγμή, η όμορφη Ρουσάλκα γεννούσε ένα κοριτσάκι, που είχε τ' άσημένα μαλλιά της μητέρας της και τὰ γλυκά μαύρα μάτια του πατέρα της, του Ίβαν Σαρουνίν. Οι νεράιδες, που μαζώχτηκαν σε συμβούλιο, άποφάσισαν να την αναθρέψουν σά μία από της δικές τους, και να μη μάθη ποτέ την πατρική καταγωγή της.

Δεκάξη χρόνια πέρασαν, Η κόρη της Ρουσάλκας και του Ίβαν, η Νάγια, γινόταν κανόνη. Με της συντροφισές της, άρχινούσε τώρα να παιγνιά να χορεύη στις άνηφορές της λίμνης, που είχε φεγγάι. Μα ενώ οι άλλες έτρεχαν ξένοιαστες και ελαφρές, η Νάγια κίτταζε γύρω της, με ανήσυχη περιέργεια, με πόθο να ιδη τι υπάρχε πέρα από τη λίμνη, και από κείνα τὰ πυκνά δάση που έκλειαν τον ορίζοντα.

Μία βραδυά, ενώ οι άλλες Ρουσάλκας χόρευαν, αυτή έσφυγε, διάβηκε ένα διάσος από έλατα, και βρήθηκε κοντά σ' ένα σπίτι άγοντικό, που ήταν φωταγωγημένο, γιατί έώρταζαν τὰ γενέθλια του Πέτρου Πέτροβιτς Σαρουνίν, του μεγαλύτερου αδελφού του μακαρίτη Ίβαν Πέτροβιτς.

Είχε εκεί πολλούς καλεσμένους, και μαζί με τους άλλους τό Σέργιο Όρανωφ, ένα ύπολογο της φρουράς, πλούσιο και εύνηγ, που ο Πέτρος Πέτροβιτς τον επεριοποιείτο γιατί ήθελε να του δώση γυναίκα τη Λυδία, τη μεγαλύτερη του κόρη.

Άλλ' ο Σέργιος έδειξε άδιαφορία στην όμορφη της νέας και στις περιποιήσεις των γονέων της. Έμάντευσε με ποίους σκοπούς τον επεριοποιούντο, και η Λυδία δεν τό άρεσε και τόσο.

*) Ρουσάλκας: Η Νεραΐδες.

Ένώ διάβαινε μέσα σ' ένα σαλόνι, διέκρινε έξαφνα, πίσω από τὰ τζάμια ενός παραθύρου, τό πεύδο όμορφο γυναικείο πρόσωπο που μορούσε ποτε να όνειροπολήση... Αυτό μεγάλη μαύρα μάτια τον κοίταζαν άγριεμένα αλλά και εκστατικά. Κυτάχθηκαν έτσι ολίγες στιγμές. Ο Σέργιος με παλμούς στην καρδιά, συλλογίζονταν: «Τέτοια όμορφη κόρη ποτέ δεν ξαναείδα!»

Και έξαφνα, έτρεξε στο παράθυρο, τό άνοιξε, βγήκε στην ταράτσα, για να σιμώση την άγνωστη... Μα εκείνη έφυγε, τόσο ελαφρά, ώστε μόλις μπόρεσε και την πρόφτασε στην άκρη των κήπων.

Χωρίς δυσκολία, — γιατί ο Σέργιος είχε μάτια πολύ γλυκά όποτε ήθελε, — η Νάγια έπεισθη να έπιστρέφη μαζί του εως στο σπίτι... Και, στο δρόμο, του έλεπε τό μυστικό που της είχε φανερώση η μητέρα της, ολίγον καιρό προητέρα, μ' όλο που της τό είχαν άπαγορεύση... δηλαδή ότι ήτο η κόρη του Ίβαν Σαρουνίν.

— Γι' αυτό, δεν μορούσα πια να ζήσω ανάμεσα στις ρουσάλκας, επρόσθεσε. Ένας άκατανίκτης πόθος με σκουντούσε να γυρίσω τό σπίτι του πατέρα μου...

Ο Σέργιος μουρμούρισε τρυφερά: — Αυτό που σε σκουντούσε ήταν ίσως ο έρωτας, μικρή ρουσάλκα. Η Νάγια κοκκίνισε και χαμήλωσε τὰ μάτια... Αισθάνθηκε μία μεγάλη συγκίνησι. Και ο Σέργιος σπλαβομένος τώρα από τον έρωτά της, της έλεπε τρυφερά:

— Τίποτα δεν έχεις να φοβάσαι, Νάγια, θά σε προστατεύω, σ' όλη σου τη ζωή, γιατί δεν θέλω καμιά άλλη από σενα για να νικήσ σου.

Έτσι οι Σαρουνίν έχασαν τις έλπίδες των γι' αυτόν, αλλά δεν έτόλμησαν να κακομεταχειρισθουν την κόρη του Ίβαν, και ο ίδιος ο Πέτρος Πέτροβιτς την ώδηγησε στην εκκλησία, όταν ολίγον άργότερα, έγιναν οι γάμοι του κόμητος Όρανωφ και της Νάγιας Σαρουνίν.

Άλλά στα κρυφά ο πατέρας και η κόρη έτρεφαν τρυφερά μνησκακία για τη μικρή Ρουσάλκα με τὰ μαύρα μάτια και ζητούσαν ναφθούν τρόπο να έκδικηθουν. Η Λυδία λογάριζε να ξεμοναχιάση μία βραδυά τη Νάγια κοντά στη λίμνη για να την πάρουν οι ρουσάλκας για πάντα μέσα στα νερά, αλλά δεν τό κατόρθωσε. Γιατι η Νάγια, μ' όλο που ήταν νεράιδα, βαστούσε όμως και από τη ράτσα του πατέρα της. Και έμεινε εύτυχισμένη κοντά στον αγαπημένο σύζυγό της στον άπάνω κόσμο! ...

M. ΝΤΕΛΛΥ

Σημ. «Μπ. νέτου». Υπάρχει και Έλληνικό παρόμοιο δημώδες παρμύθι.

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,"

Η διεύθυνσις του «Μπουκέτου», εκτός του περιοδικού αυτού τό όποιον έδωσαν εις τό κοινόν, τέλειον από πάσης άπόφωσας, μη φεισθείσα κώπων και εξόδων, πρόκειται να προσφέρη ήδη εις τών λαόν και έτεραν σειράν έκλεκτών άναγνωσμάτων, μοναδικών εις τό είδος των. Ο' άρχιση δηλαδή καταρτίσασα «Βιβλιοθήκη» του «Μπουκέτου» διά μηνιαίων εκδόσεων, εκλέγουσα προς τότο τὰ άριστα τών έργων των γνωστοτέρων νέων και Έλλήνων συγγραφέων. Ούτω θά εκδίδεται εις τόμοις τον μήνα, περιλαμβώνων έν αυτοτέλες μυθιστόρημα, έκλεκτόν και άξιόαναγνωστον

Οι άναγνώσται μας, οι επιθυμούντες γ' άποκτήσουν τὰ έργα της «Βιβλιοθήκης» του «Μπουκέτου», δύνανται να έγγραφουν προς τότο συνδρομηται, καταβάλλοντες τμήμον, εξαμήνον ή έτησίαν συνδρομήν. Η συνδρομή θά είναι 120 μόνον δραχμάς δι' έν έτος και άνάλογος διά τας τμήμηνας και εξαμηνίας. Οι συνδρομηται μας θά λαμβάνουν τακτικώς κάθε μήνα τό βιβλίον των. Άνεύθεσμεν προς τότο εις γνωστους λογίους και μίς μεταφράζοντ τα πλέον γοητευτικά έργα της παγκοσμίου φιλολογίας. Αι εκδόσεις μας θά είναι πολυτελείς και κομψοτάται. Αι συνδρομαί δέον γ' άποστέλλονται εις τὰ γραφεία μας. Τοιουτοτρόπος θ' άποκτήσετε όλοι, πλην του «Μπουκέτου», και μίαν σειράν θαυμασίων έργων, καταρτίζοντες έκλεκτήν βιβλιοθήκην.

Δέν πρέπει λοιπόν κανείς να χάση αυτήν την ευκαιρίαν. Όλοι οι άναγνώσται μας πρέπει να έγγραφουν συνδρομηται της «Βιβλιοθήκης» του «Μπουκέτου». Θά δεχόμεθα άκόμη και μηνιαίαν συνδρομήν. Άποστείλατε σύντομα την συνδρομήν σας διά να άρχίσετε λαμβάνοντας από τον πρώτον μήνα τας εκδόσεις του «Μπουκέτου», οι όποιαι θά εινε μοναδικαί.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Γ. Νικολόπουλον Ντέκα 10 Ένταυθα (τμήμος), Γ. Μαρτίων τελεσιών Θεσ)νίκης (μηνιαία), Π. Μωϊσόγλου Θεσ)νίκης (μηνιαία), Α. Α' Ανγέλλης άνθητης Μακεδονίας 16 Θεσ)νίκην (τμήμος), Άλ. Άναστασιάδης Όλυμπίου Λιμανίου 37 Θεσ)νίκην (εξαμήμος), Σαφφώ Ρασσιά αγ. Γεωργίου 51 ένταυθα (μηνιαία) Μ. Λαζαρόπουλος Βύσσης 26 ένταυθα (τμήμος), Γ. Άραχωβίτης Λοχαγός Θεσ)νίκης (τμήμος), Δ. Δημητριάδης Παντέλης 1 ένταυθα (εξαμήμος) Μ. Βενέτην ένταυθα (τμήμος) Ν. Μαντίν Άταλάντην (τμήμος) Ι. Μαυριδην Άλεξανδρουπόλιν (δμήμος) Π. Φαμελιάνη Ηράκλειον (τμήμος) Φοφφ Σχομπουρδη Λαμίας (δμήμος), Γ. Βερροϊόπουλον Άμαλιδα (μηνιαία) Π. Χατζηνικολόδου Πειραιά (μηνιαία), Δ. Λεβαχίδην Διαβολίτσιον (μηνιαία) Ι. Γκουβελάν Άλμυρα (μηνιαία) Χ. Κανούση Μυτιλήνην (μηνιαία) Π. Βέλλιον Γραβιά (μηνιαία) Άθηνά Καρατζά ένταυθα (μηνιαία), Φιλία Ζουρντού Πειραιά (τμήμος) Β. Φωμιάδην ένταυθα (τμήμος). Έλήψηθι τό άντίτιμον και ενεγράφητε συνδρομηται εις την Βιβλιοθήκην του «Μπουκέτου».